

rence de foreløbige Ændringer til Statutten, som det — som Følge af at Folkeforbundets Virksomhed var ophørt — var nødvendigt snarest at søge gennemført, og som bl. a. Danmark har ratificeret (Aarbog 1945—46, Side 905). I øvrigt udskød man at foretage en endelig Revision af Arbejdsorganisationens Statut, bl. a. fordi der nødvendigvis forinden maatte optages visse Forhandlinger med De Forenede Nationer om Arbejdsorganisationens Anerkendelse som særlig Institution, hvilket havde til Forudsætning, at Arbejdsorganisationens Statut kunde godtages af De Forenede Nationer. Disse Forhandlinger blev tilendebragt i Løbet af Forsommeren 1946, og paa Arbejdskonferencen i Montreal i September — Oktober 1946 forelaa et endeligt Udkast til Organisationens Statut til Vedtagelse. Forslaget blev enstemmigt vedtaget den 9. Oktober 1946, og De Forenede Nationer har herefter anerkendt Arbejdsorganisationen som særlig Institution i Overensstemmelse med Artikel 63 i De Forenede Nationers Pagt.

Danmarks Stilling til Arbejdsorganisationen.

Som Medlem af Folkenes Forbund har Danmark siden Arbejdsorganisationens Oprettelse deltaget i de Konferencer, der — bortset fra Krigsaarene — mindst en Gang hvert Aar har været afholdt, ligesom Danmark efter Tur har haft Sæde i Den internationale Arbejdsorganisations Styrelsesraad. Den anden Verdenskrigs Udbrud medførte ingen Ændring i Danmarks Stilling som Medlem af Organisationen i Tiden indtil den 9. April 1940. Men under Pres fra Besættelsesmagten udsendte Udenrigsministeriet den 9. Juli 1940 en saalydende Erklæring:

„Da Begivenhederne efterhaanden har medført, at Folkeforbundet ikke længere kan anses for at have nogen reel Eksistens, har den danske Regering besluttet at hjemkalde sin Repræsentation ved Forbundet og at ophøre at yde økonomisk Støtte til dette.“

Som man vil se, tog Erklæringen i sin Form kun direkte Sigte paa Danmarks Holdning over for Folkenes Forbund, medens den lod Arbejdsorganisationen uomtalt, men rent